

ned i stedet for at tyvstjæle eller rettere sagt tvangsudskrive midler fra lejerne.

Det tredje er, at vi jo gerne vil være med til at sikre, at der blev mere ghattobekæmpelse. Borgmestrene, gode Venstreborgmestrene, Venstres ordførers tidligere kollegaer, har været ude at sige, at det betyder, at vi får ringere ghattobekæmpelse.

Det betyder også, at der er 10 mia. kr. mindre til at lave renoveringer i den almene sektor for. Så der var ganske mange gode formål, man kunne bruge pengene til. Ja, regeringens egen tænketank har sagt, at der er brug for mellem 65 og 126 mia. kr. de næste 20 år, og der starter man med at tyvstjæle eller rettere sagt tvangsudskrive de 10 mia. kr. fra den almene sektor.

Så der var nok at gøre, der var nok at tage fat på, der var en masse, vi kunne have gjort, men Venstre fortsætter ulighedslinjen. De bakker åbenbart op om socialministeren, der lige nu er ved at rådgive Venstres ordfører om, hvad man skal sige. Jeg håber ikke, det er citaterne fra Jyllands-Posten om dynamikken og uligheden, der nu sættes i spil her. Men det er reelt den linje, man fører, og den kan vi under ingen omstændigheder bakke op om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Efter ganske lange debatter her i Folketinget, hvor retorikken jo er helt oppe at ringe – det er ord som tvangsudskrivning og at tyvstjæle lejerne midler osv. – vil jeg stille og roligt sige til Socialdemokraterne, at jeg stadig savner en enkel forklaring på, hvordan noget kan se så frygteligt ud her i år 2006, når det tidligere har været helt o.k. også at bruge Landsbyggefondens midler på nybyggeri.

Hvordan kan det være, at det, når vi her i 2006 laver en aftale, der er så meget bedre end den, Socialdemokraterne selv var med til at lave i 2002, er så helt fuldstændig forkasteligt, sådan som man jo får indtryk af, når man hører hr. Carsten Hansen i den her sag?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

For det første viser den rapport fra det udvalg, som De Radikale fik nedsat sammen med regeringspartierne, at der er et enormt behov for renovering, at der er et enormt behov for en øget ghettoindsats, og at der er et enormt behov for, at vi får sat huslejerne ned i den almene sektor.

Samtidig må vi sige, at da vi gik med i 2002, var det for at skaffe 400 mio. kr. ekstra om året til renovering. Der var jo lavet en aftale, som vi var gået ud af, og som vi så gik ind i igen for at skaffe 400 mio. kr. mere. Men det var for dyrt et køb. Regeringens egne prognoser viste, at der ville blive taget 2,2 mia. kr. fra Landsbyggefonden. Vi endte med 5,2 mia. kr. Det sagde vi ikke ville gentage sig. Det sagde vi dengang, og det har vi holdt fast i. Men vi gjorde det, fordi vi da syntes, at vi kunne skaffe nogle flere penge til renovering i en aftale, der i øvrigt var lavet, og som var en skidt aftale. Men nu er vi nødt til at sige: Nok er nok.

Vi har aldrig gjort det i vores egen regeringstid og i øvrigt heller ikke sammen med De Radikale. Så derfor kan vi ikke forstå, at De Radikale er hoppet på den galej at tage 10 mia. kr., tvangsudskrive 10 mia. kr. fra lejerne. Det forstår vi ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Da vi sad i regering sammen i SR-tiden, var vi fælles om at oprette det, der hedder Nybyggerifonden. Hvis man i øvrigt synes, at det er at tyvstjæle at bruge Landsbyggefondens midler til nybyggeri, så virker det meget mærkeligt at oprette en nybyggerifond, som jo altså eksisterer i bedste velgående og venter på penge.

Så vil jeg bare spørge hr. Carsten Hansen: Er det ikke sandt, at den her aftale i 2006 giver langt flere penge til renovering end det, Socialdemokraterne selv var med til i 2002? Der er tale om 1 mia. kr. mere til renovering og modernisering. Den ydelsesprocent, Landsbyggefonden bidrager med til nybyggeri, er faldet dramatisk siden 2002. I 2002 lå den faktisk på 71 pct., og det, vi har været med til, er at bringe den ned til 25 pct. Er det ikke rigtigt?

Formanden:

Så er det hr. Carsten Hansen for at svare.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

For det første er det sådan, at man ikke kan vide, om det bliver 1,6 mia. kr. Vi fik også et stykke papir i hånden i 2002, der sagde, at det blev 2,2 mia. kr. Det blev 5,2 mia. kr. Så det er der ingen sikkerhed for. Der er ingen sikkerhed for, at man ikke får brugt midlerne. Det kan risikere at blive endnu flere penge.